

VILÁGOSSÁGBAN JÁRNI – CSELEKEDNI ÉS LÁTNI

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. szeptember 11.

Egy adománygyűjtésre kerül sor, mert a Lukács 6/38 Igéjét adta az Úr a mai napra. Ma elhangzik ez az igevers a tanításban is, de más megvilágításban – az ítékezés oldaláról. Egy óriási igazság van itt az Igében elrejtve. Azért hangzik el ma ez a tanítás, hogy megértsük, hogy az *Ige cselekvőinek* is kell, hogy legyünk, nem csak hallgatóinak.

Lukács 6/38 Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színing teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, amellyel ti mérték.

Azokat az adományokat, amelyeket már a bejáratnál odaadtatok az adományládába, azt is idevesszük, a bankátutalásokat is idevesszük. A tengeren túli adományozási lehetőségekre is sor kerülhet ezen túl, azokat is idevesszük, ebbe az imádságba. A tengerentúlról érkező bankátutalások igen költségesek és most lehetővé vált, hogy egy kicsit kedvezőbb lehetőségekkel a PayPal rendszeren történjenek az átutalások.

Ima az adakozás felett: *Megkötjük a sötétség, a hiány és a gonosz minden erejét! Ezt a magot használjuk Atyám erre, amit most elvetünk, mert Isten akarata, hogy gyarapodást hozzon az Ő népének. Ezt elfogadjuk, hiszünk a gyarapodásban, hiszünk az itt jelenlévők élete feletti gyarapodásban. Azt is hisszük, hogy a hiány és a szükség nem a te akaratod Atyám, bár a jelenlévők, lehet, hogy most ezt tapasztalják. Kimozdul ez az életükből, és a pénz jön hozzájuk, az emberek fogják ezt hozzájuk hozni, megnyomottat, megrázottat, színing teltet, túlcsoordultat fognak hozni, százszoros túlcsoordulásban fogják visszahozni hozzátok! Nem korlátozzuk a túlcsoordulás mértékét. A szolgáló szellemeket kiküldjük, hogy hozzák be a szükséges pénzeszegeket. Megkötjük az erőket, amelyek az üzleti vállalkozásaitokra akarnak rossz hatással lenni, megkötjük a korlátozó erőket, a sötétség minden erejét, a visszatartó erőket, a Jézus nevében! Mindazok, akik aláírták az egyházunk névlistáját, azok felett hatalmat veszünk, a gyülekezetek, a pásztorok felett, és megáldjuk őket Atyám, és gyarapodást parancsolunk rájuk, nem korlátozunk téged Atyám, amit csak küldesz hozzánk, elfogadjuk. A szolgáló szellemeket kiküldjük, hogy menjenek ki, és hozzák be ezt a megnyomottat, megrázottat, színing telt mértéket Atyám. Köszönjük, hogy meghallgattad az imánkat és ez meg van nekünk, a Jézus nevében! Elfogadtuk! Ámen.*

Az Úr hozta az emlékezetembe, hogy pont tíz éve történt, amikor néztem a nemzetközi tévé csatornát, és ahogy a riporter éppen közölte, hogy az egyik toronyépületben, New Yorkban egy nagy lukat lehet látni. Azután tovább folytak az üzleti riportok, és jött a másik gép és beleszaladt a másik épületbe. Az az eseménysor bizony megváltoztatta a világot. Kétháromezer embernek a halálát okozta ez a tragikus eseménysor. Sajnálatos, hogy az ottani elnök nem érti, hogy akkor mi is történt.

Mi tovább megyünk és az Ige a birtokunkban van. Már a mai napon nagyon sok gyógyulást jelentett ki az Úr. Folytonosan munkálja ezeket a Szent Szellem. A Szent Szellem együtt munkálkodik az evangélistáinkkal is, igen csodálatos munkákat végez.

János I. 1/5 És ez az az üzenet, amelyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincs Őbenne semmi sötétség.

Nincs Őbenne semmi sötétség! Mégis prédikátorok gyakran említik [tévesen], hogy Isten hozta azt a betegséget... És Isten ezzel és azzal büntetett, másként szólva a sötétség oldalának cselekedeteivel vádolják Őt, és ez így nem igaz.

Istenben nincs a gonoszságnak, a sötétségnek a nyoma sem, mert Ő *teljes világosság*. Isten oly mértékben maga a világosság, hogy a mi földi, halandó testünk el sem tudja viselni annak teljes mértékét. Ő az ÉN VAGYOK!

És az Újszövetségben azt olvashatjuk róla, hogy Ő megközelíthetetlen *világosságban* lakozik. Vagyis az ember nem képes azt megközelíteni. Én ezt a világosságot képes voltam egyszer észlelni egy *nyílt látomásban*.

Olyasmi volt ez a látomás, mintha egy sötét helyről egy ajtó megnyílna, és egy résen keresztül láthattam azt az óriási világosságot. És ez a *világosság*, ahogy beömlött, átment rajtam. Olyasmi, mint a röntgensugár, ami átvilágítja az embert. Semmi nem marad utána az emberből.

A *millenniumi idő* után, az ezer esztendő utáni ítéletnél fog ez megtörténni, hogy eltűnnek Istennek a szemei elől dolgok. Jön az utolsó ítélet, a nagy fehér trón előtti ítélet, és utána a földnek az újratereemtése. Olyan fehérség van ebben a fényben, hogy azt nem lehet elképzelni.

Az Úr még valamit elém hozott, hogy mi van ebben a fényben – *teljes szeretet*. Nem is lehet elképzelni. A földi szeretetünkhöz viszonyítva, amit meg tudunk tapasztalni egy kapcsolatban, ez annyi, mint egy homokszemcse az egész földkerekséghez képest.

Mindaz, amit keresünk a *kapcsolatainkban* és kinyilvánítjuk egymás felé a szeretetet, az, az Ő *szeretete*, amit vágyunk és keresünk ezekben. Annyira átjárt engem ez a világosság, hogy ha nem lettem volna lefedve a szent vér oltalmával, akkor belőlem egy porszemnyi sem marad.

A mi Atyánk, Istenünk *tiszta szeretet*. Ő maga a ragyogás, a dicsőség és olyan túlradó kiválóság van benne, amit itt a földi mértékekkel el sem tudunk képzelni. És *igen hamarosan* [az elragadtatáskor], mindannyian meg fogunk állni az Ő dicsőséges trónszéke előtt, mert Isten világosság és Őbenne nincsen sötétség.

/6/ Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, hazudunk, és nem az igazságot cselekszük.

Vagyis nem cselekedjük az igazságot, hanem hazugságot teszünk helyette, és hazugságot szólunk. Ha igazából Őbenne járunk, akkor valójában a *világosságban* járunk. Ha az ember *sötétségben* jár, akkor *nem Őbenne* jár. És nem az igazságot cselekedjük, hiszen az igazság az a világosság. *Jézus* maga az út, az igazság, az élet és a *világosság*!

Megemlítettem ezt az imakonferencián is és most ismét szólok róla, mert éppen erre gondoltam, hogy aki olyan *betegségben* szenved, mint a rák, vagy daganat, vagy gyógyíthatatlan kimenetelű betegség az orvostudomány szerint, szüksége van arra, hogy *naponta hússzor* szorgalmasan megtegye a *megvallásait*.

És az az élet, amit az I. Péter 2/24 ír nekünk, az *valósággá* válik a testünkben, mert az Ige hoz nekünk *életet*. Jézus volt az Ige és az Ige testté lett, és ez az *élet*, ami megtart minket, az *Igében* van. Mondja az Úr, hogy az én Igéim Szellem és élet, és a *Szellem* az, ami *megelevenít*.

Ezért, a betegségnek *nem lehetséges* a létezése a testünkben, mert ez a megelevenítő szellemi erő bennünk van, és ez munkálkodik bennünk. Az *Igét* a *szemünk előtt* kell tartani, *őrizni* kell az Igét, a szemünk előtt kell, hogy legyen, és a *szánkban*.

Róma 10/8 De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

Amikor az embernek *tünetek* támadják meg a testét, akkor hiába igyekeznek ezeket a támadó gondolatokat más gondolatokkal visszaverni, nem fog menni. Csak úgy megy a *gondolatok elutasítása*, ha az *Igét kimondja* az ember a szájával!

Ez annyira valóságosnak kell, hogy legyen, hogy az elején, amikor küszködsz ezekkel a gondolatokkal, lehet, hogy *percenként* ki kell *mondanod* azt az Igét, amely odavaló arra a helyzetre, hogy *életet hozzon*. Az anyagiakra is ugyanez vonatkozik.

Tehát kitartónak és szorgalmasnak kell lennünk ebben, és nem csak hogy az életünknek, és az *élethelyzeteinknek* hoz majd életet, hanem azt is elvégzi ez az Ige bennünk, hogy *megújítja az elménket*. És nem szabad, hogy félelmeink legyenek!

Jézus az út, az igazság és az élet! Ő az az *igazi világosság*, amely eljött a világba, és megvilágosított minden embert. *Nincs élet a világosság nélkül!*

János I. 1/7 Ha pedig a világosságban járunk, mint Ő maga a világosságban van, közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére, megtisztít minket minden bűntől.

Ugye mindegy, hogy az ember milyen szinten van, ha *abban* a világosságban jár, amennyivel *rendelkezik*. Ugye nem tudunk még mindent. S amiről nem tudunk, nem kell aggódnunk, mert az Úr azok felől nem fog minket számon kérni. *Nem lesz számonkérés*, azok felől, amelyeket *nem tudunk!*

És a Báránynak a *vére* folytonosan meg fog *tisztítani* azokban, amiket elvesz. Jó Istenünk van. Ezt meg kell, hogy tegye, mert ha nem tenné meg, akkor nem lenne képes, *közösségben* lenni velünk.

Ha meg kellene várnia, hogy mi a tökéletességre jussunk minden tekintetben, mielőtt közösségben lehetne velünk, akkor ebben az életünkben erre nem kerülhetne sor. Ezért tehát mindazoktól *megtisztít* minket, amit *tudatlanságban* teszünk, azért, hogy közösségben lehessen velünk.

Egyetlen dolgot kíván tőlünk, hogy annak a *világosságában* járjunk, aminek a *birtokában* vagyunk! A 8-9. Igékben a bűnök megvallásával folytatódik az Írás. Mert ha tudja valaki, hogy nem abban a világosságban járt, amivel rendelkezett, vagyis *elvéttette*, rosszul

cselekedett, akkor *Isten elé* kell járulni, és *rendbe kell hozni* azt, mielőtt újra abban a teljes világosságban járhat, amije van.

János I. 1/9 Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.

10. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük Őt, és az Ő Igéje nincs bennünk.

Isten azért a világosságért *kér számon* minket, amelyről tudja, hogy a *rendelkezésünkre* áll, amelynek a birtokában vagyunk.

Jakab 1/22 Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

23. Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

Vagyis az ember látott valamit a tükörben. Ha azonnal cselekedett volna valamit a szerint, akkor nem feledkezett volna el róla. Mivel ezt nem tette meg, ezért az idő multával megengedte, hogy a figyelmével elfeledkezzen arról.

25. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és meg is marad abban, és nem feledékeny hallgatója, hanem cselekvője is annak, az áldott lesz cselekedeteiben.

Vagyis nem feledkezik el róla, nem feledékeny hallgató, hanem *cselekvője* is annak, az *áldott* lesz cselekedeteiben.

Nem azt mondja, hogy áldott lesz az ő véleményében, az elképzeléseiben, vagy a meggyőződéseiben, vagy a hitében.

Áldott lesz abban, amit megcselekedett. Mert amit hallott, és amit látott a tükörben, azt megcselekedte. Ez a „látni” nagyon fontos!

Legveszélyesebb dolog *visszautasítani* a világosságot! Annak az lesz a következménye, hogy egy hazugságban fogunk helyette hinni, *megettévesztésben* fogunk helyette hinni. Ráadásul még az ördögöt sem tudjuk okolni érte. Ki az, aki megettévesztette azt az illetőt? Saját *magukat* csalták meg!

Egy másik területre megyünk, az ÍTÉLKEZÉS területére, ma erről fogunk tovább prédikálni, az ítélezésről. Az Úr ugyanis azért kér bennünket számon, hogy abban a világosságban járunk-e, amink van, és hogy amikor valakit megítélünk, akkor mit mondunk róla? Akarsz-e *ítéletet kapni*? Ha nem akarsz, akkor *ne ítélezzél!*

Jakab 5/9 Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: Ímé, a Bíró az ajtó előtt áll.

Jakab 4/11 Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. Aki megszólja atyjafiát, és aki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírása vagy a törvénynek.

A bírák tehát nem az Igének cselekvői, a *bírák képmutatók*. Ez van itt írva. Tehát nem bírák akarunk lenni, hanem azt szeretnénk, hogy abban a *világosságban* tudjunk járni, ami a rendelkezésünkre áll, ahelyett, hogy megmondanánk a másoknak, hogy mit tegyen. Ha tudod, hogy mit kellene tenni, akkor te magad tedd meg azokat.

Az Úr a *számonkérésedet* az alapján teszi, hogy mi az, amit tudsz, tehát a tudásod szerint, és mi az, amit látsz arról? Nézzük meg, mit mond a Róma levél arról, aki ítélkezik?

Róma 2/1 Annakokáért menthetetlen vagy, oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben más megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat teszed te, aki ítélsz.

Az az igazság ebből, hogy ahogy a másikat *megítéled*, olyan *mértékkel* leszel te is megítélve. Magadnak állítod fel az ítéletet. Nem a másokra lesz kihatással, hogy megítélted, saját *magadra lesz kihatással*. Most nézzük ismét:

Lukács 6/36 Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.

37. Ne ítéljetez, és nem ítéltettek; ne kárhoztassatok, és nem kárhoztattok; megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik;

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, szíinig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mérték.

A *mérték* nem csak a pénz dolgában igaz, hanem hogy mennyi ítéletet és kárhoztatást szóltál a másokra. Amilyen *mértékkel ítélted* te a másikat, ugyanolyan mértékkel leszel te is megítélve, vagy *megbocsátva*, vagy fognak neked *adni*.

Amikor adsz, sokan úgy gondolják, hogy ez a *pénz* elveszett, de te ezt *elvetted*, és ez *visszajön* neked. Ha *kárhoztattál*, akkor te is kárhoztatni fogsz. Ha *ítéltél*, akkor ítéltetni fogsz, ugyanazzal a mértékkel.

/41/ Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, mely a te saját szemedben van, nem veszed észre?

Tehát mi ez a *szálka*, megnézzük ezt pontosan. Ez a szálka a *másiknak a hibája*, neked pedig ott van az a *nagy gerenda* a szemedben. Erről fogunk egy kicsit beszélni.

Miért aggodalmaskodsz az atyafiad szemében lévő *kis szálkáról*, közben pedig a saját szemedben lévő *nagy gerendát* nem veszed észre? Nem látod meg, ami ott van a szemedben, az a gerenda.

/42/ Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a te szemedből, holott te a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te szemedből, és az után gondoldj arra, hogy kivesd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van.

Miként mondhatjuk a másoknak, hogy – ugyan már, had vegyem ki ezt a kis szálkát a szemedből, mert nem szeretem azt a szálkát ott, nem lenne szabad, hogy az a száлка ott legyen. Vedd már ki azt a szálkát onnan. Ilyen szálkagyűjtögetőkké leszünk.

Ilyen szálkával, meg olyan szálkával nem lehetsz a gyülekezetünknek tagja, még az is lehet, hogy a mennyországba sem jutsz fel ilyen szálkával. Tehát neked ilyen *száлка problémáid* vannak. Miközben ezt a szálkásítást végzed a másik szemében, a *saját* szemedben a *gerendát* nem veszed észre.

Hogyan lehet, hogy azt az óriási gerendát a saját szemünkben nem vesszük észre? Mit mond erre Jézus? Te képmutató! Vesd ki *először* a gerendát a *saját* szemedből, és azután gondoldj arra, hogy kivesd a szálkát, amely a te atyádfia szemében van. Mert akkor *tisztán* fogsz látni, hogy kiszedd az atyafiad szeméből a szálkát.

Van-e valójában erre precedens, hogy egy kicsi dologból a másik életében azt óriási mértékre kinagyítjuk? Közben valami sokkal rosszabb helyzet van az illető saját életében. Hogyan lehet az, hogy egy ilyen óriási valami van az ember arca előtt, és nem látja? Hogyan történhet az meg, hogy azt nem látjuk?

Úgy, hogy az illető *megcsalta* önmagát, mintha nem lenne ott, úgy tesz. És *száلكadetektor* szakértővé váltál a másik szemében. Kimondottan 'ajándékos' van arra, hogy a másik szemében észre vedd a szálkát, és szolgálatot is alapítottál magadnak, *száلكaészrevevővé* lettél, pedig neked ott van a gerenda a szemedbe.

Hogyan lettél ilyené? Azáltal, hogy újra és újra *elhanyagoltad* és nem vetted figyelembe. Mert kell olyan időpillanatnak lenni, amikor az ember *tudatában* van annak a gerendának. Amikor az a gerenda rád esik, akkor tudnod kell, hogy *ott* van.

Az egyik válasz, hogy az ember mindenhez *hozzászokhat*. Ki kellene onnan szedned, de bizony a *hústest* megakadályoz. Mert a hústest szereti a hústesti dolgokat, és neki jólesik, hogy ott van az, a gerenda. A hústestnek tetszésére van az a gerenda. A szívében tudja az illető, hogy annak nem lenne szabad ott lenni. Hogy is van ez?

Először is úgy *színleljük*, mintha nem lenne ott. Tettetjük, és ha sokáig így tesszük, akkor az ember már el is feledkezik róla, hogy az ott van. Vagy eljutunk egy olyan pontig, hogy hisszük, hogy az már nincs is ott, pedig ott van és így saját magunkat megcsaltuk, megtévesztettük, becsaptuk.

Látják tehát a hatalmasok, hogy ott van ez a gerenda, miközben te jársz körbe és szemléled a száلكákat, és azokkal foglalkozol, az emberek hibáira figyelmezel, míg magadnak van egy nagy hibád. Minek kell történnie? *Magadat* kell megítélned, a saját óriási *gerendáddal* kell foglalkoznod, és utána, ha azt *kivetted*, tudsz segíteni másoknak.

Nem megítélni, mert ha az Igének egy területen cselekvője lettél, olyan magas lóra kerülhetsz, és olyan fellengzőssé válhatsz... Ha azonban *cselekvője* vagy az Igének, akkor *nem* hordozod magadban ezt az ítélező szellemet.

Mert ha jártál már ott, ahol a másik van most, és tudod, hogy téged is az Úr mentett ki abból, akkor, amikor odakerülsz, hogy a másoknak *segíts* abban, hogy ő abból kijöjjön, akkor már nem ítélezve, vagy képmutatással állsz oda.

Róma 1/16 Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek.

17. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.

Hogy van kijelentve Isten igazsága? Hitből – hitbe. Kihallatszik-e ebből, hogy ez progresszív? Mi van *kijelentve*? Istennek az igaz volta, az Ő útjai, tervei, és az Ő igazsága. Hogyan tudod meglátni azt, hogy mi az, ami igaz Istenben? Nem jön ez hozzád egyszerre, hanem fokozatosan, lépcsősen, hitről – hitre jön hozzád.

A *hit* nem egy passzív dolog, mert a hit cselekedetek nélkül holt. Az *élő hit* az a hit, amely *cselekszik*. Az *élő hit* az a hit, amely megtesz dolgokat. Tehát csak a hallásból nem fogsz megértést és kijelentést kapni. **Úgy fogsz megértést és kijelentést kapni, ha azt meg is cselekszed!**

Filippi 4/8 Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret.

9. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is éntőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz.

A 9-es verset fogjuk nézni. Meglátjuk ebből, lehetséges, hogy valamit *megtanultunk*, de még *nem fogadtuk el*. Vagyis azt írja az Írás, hogy *megtanultátok és elfogadtátok*, hallottátok és láttátok tőlem.

Tehát nem arról a hallásról beszél, mint amit a tanulás folyamatában hallottál. Mert a tanításból van, hogy valamit tanultál, és azt elfogadtad. Utána jön az a fázis, hogy *hallottad, és láttad* tőlem, miközben én tettem azt.

Mi a következő szó? *Megcselekedni*, amit láttál. Láttak-e ők közben valamit, miközben Pállal együtt voltak? *Tanultak* bizonyos dolgokat a tanításokból, de ez nem mind az, ami kell. Hanem kaptak további *kijelentéseket*, miközben látták őt az Igét cselekedni.

A *világosságnak egy mértékét* megkapod akkor, hogy ha azt *tanulod*, és azt *elfogadod*. Nem fogod megkapni azonban, a világosság teljes mértékét az által, hogy csak hallgatod. Ez nagyon sok kérdésre most választ ad neked.

Mit jelent ez? Például valaki elolvasta az összes könyvet, hogy hogyan kell autót vezetni. Amikor eljött az ideje annak, hogy a fiamat a volán mögé ültettem, ráadásul az édesanyám autójáról volt szó, egyenesen egy fának hajtott. Meg sem próbáltam elfordítani a kormánykereket, csak becsuktam a szememet. Utolsó pillanatban azonban kijelentést vett, hogy ő vezet, és elfordította a kormánykereket.

Ha te is elkezded azt tenni, aközben kapsz róla megértést. Tehát azáltal, hogy megtanítottak rá, és azt el is fogadtad, még nem kaptad meg a teljes világosságot arról. Akkor jön a *teljes világosság*, ha elkezded azt *cselekedni*. Olyan mértékű világosság jön akkor hozzád, ami *sehogy máshogy* nem tudott volna hozzád jönni.

Szolgálók próbáltak úgy világosságot szerezni, hogy az összes konferenciára elmentek, az összes könyvet megvásárolták, és elolvasták. Soha nem fogod teljesen megszerezni magadnak azt, amíg nem kezded azt cselekedni is. Mert tanultak, elfogadták és az után jött, hogy hallották és látták tőlem. És azokat tegyétek.

Sok-sok minden, amit én tanultam a bibliaiskola kezdetétől fogva, úgy jött hozzám *cselekvések* által. Nagyon nagy bölcsesség volt abban, hogy minden héten újabb és újabb szolgálókat hoztak, akik nekünk prédikáltak, hogy láthassuk őket. Mert az ember tanításokat vesz a hallásból, és oly sokakat figyelhettem, akik járták is ezt az utat, és egy igazi *élethelyzetben* lehet igen jól *tanulni*. Megfigyelhettem őket, hogy *szeretetlenben* járnak, a *világosságban* járnak.

Láttam ennek a bemutatását Ausztráliában, hogy keresztények mennyire szerették azt a szolgálót, amelyet mások meggyilkoltak a szavaikkal. Egy evangélistával voltam és egy másik apostollal kapcsolatos volt ez, és láthattam, hogy miként folyik ez. Az ember tehát *korlátok* közé van szorítva mindaddig, amíg nem kezdi azt megcselekedni.

Láttam olyanokat, akik igazán tudtak *magot vetni*. Visszamenőleg több mint harminc évre figyeltem az ő életüket, micsoda *gyarapodó* életté *nőtték* ki magukat azáltal, hogy adakoztak. Először adakoztak, onnan, ahonnan tudtak, ma pedig *óriásokká* nőttek ki magukat. Ezt az élet sok-sok területén megtanulhatjuk.

Timótheus II. 3/5 Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.

6. Mert ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságtól úzótt asszonykakat,

7. Akik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére eljutni nem képesek.

Mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére *nem képesek eljutni*. Vannak olyan kijelentések, amit ezek az emberek soha nem fognak tudni megszerezni? Próbálják meglátni azt, szeretnék megérteni azt, mindegy mennyi tanulásba vetik az erejüket, nem fogják tudni megszerezni.

/8/ Miképpen pedig Jánnes és Jámbrés ellene állottak Mózesnek, akképpen ezek is ellene állanak az igazságnak; megromlott elméjű, a hitre nézve nem becsületes emberek.

Nem cselekvői az igazságnak, pont ellenkezőleg, *ellenálltak az igazságnak*. A kérdéseik hátralévő részére a válaszokat tanulóssal próbálták megszerezni. Ez nem lehetséges.

Én hitember vagyok és tanuló, tanulmányozom az Igét. Voltak idők, amikor ezrével voltak kazettáim, de ez sem volt elég. Ha az ember jegyzeteket vesz magához, és *csak* hallgatójává válik az Igének, ez *nem* elegendő, mert a teljes világosságot nem fogod tudni így megszerezni.

A világosságnak csak egy *mértéke* jön el így hozzád, de amikor azt a világosságot, ami benned van, elkezded *megcselekedni*, akkor jön ahhoz még a járulékos *további világosság*.

Egy időben például vonatvezető voltam. Nagyon sok vizsgán kellett átmennem, tanulnom kellett, rengeteg rendeletet kellett megtanulnom hozzá. Egy-két év után, mikor odaengedtek, hogy most én jövök, akkor kaptam meg a *teljes megértést* arról, hogy valóban nincs más, aki *megállítsa* azt a szerelvényt, abban a helyzetben, csak én, aki ott ülök.

Az osztályban nem tudod megtapasztalni ezt az érzést. Tehát az ember kap egy *további világosságot*, megértést akkor, amikor a *cselekvőjévé* válik annak. Amikor elhatározod, hogy én ennek a meg cselekvőjévé válok. Meghallottam pl. azt, hogy az ördögöt meg lehet *kötni*, és más dolgokat ki lehet *árasztani*, eloldozni, akkor az oldás-kötés hatalmával jártam és mindent megkötöttem, és eloldottam. Mindent, ami mozgott.

Találkoztam Norvel Hayes-el, és elmondta, hogy egyszer elátkozott egy rákot és az meghalt. Elkezdtem én is elátkozni mindent, ami nem oda való volt, míg az Úr azt nem mondta, hogy ezzel hagyjak fel, mert elszántam magam, odaszántam magam és tettem.

Ebben a világban *hitben* kell járni az Ő Szelleme által és *szereletben*. Meg kell érteni, hogy amit az ember *megtanult*, azt elkezd *alkalmazni*, akkor jön további *világosság* az utadra.

Az első ember, akiért imádkoztam, úgy volt, nem tud bejönni műszakba, és ezért terveimet is megzavarta volna, nem tudtam volna elmenni a bibliaiskola következő órájára, ugyanis a foga fáj a munkatársamnak.

Pünkösdi létére volt bátorságom, és megkérdeztem, hogy imádkozhatok-e érte? Ha ő nem tudott volna beállni a műszakba, akkor másfél órát kellett volna várnom, amíg valaki más bejön helyette, tehát imádkoztam érte. Egy-két percre rá odajött és azt mondta, hogy most még rosszabb lett.

De a bibliaiskolában láttam, hogy minden, amiért imádkoztunk, az *először rosszabbra* fordult. De ezt úgy válaszolták meg, hogy ezután *már csak jobb* lesz, mert az ördög elmegy és akkor minden jobb lesz. Én is azt válaszoltam neki, hogy nagyon jó jel ez, mert most megy el az ördög. Így is volt. Megtanulja az ember ezeket, a dolgokat.

Ha azonban soha nem szánod rá magad, hogy ezt meg tedd, akkor csak a tanulás folyamatában maradsz. Soha nem fogsz eljutni az *igazság megismerésére*, én azonban nem csak *hallgatója* vagyok az Igének, hanem *cselekvője* is.

Az Igét olyan mértékben tudod megcselekedni, amennyi a *világosságod* hozzá. A hited mértéke szerint tudod azt megcselekedni, és *hitre* van szükség, hogy kilépjél oda. Ahogy azt a lépést megteszed, úgy lesznek további dolgok *kijelentve* neked hitről hitre. Ez progresszív.

Én beprogramoztam a szellememet, hogy *termővé* legyen Isten dolgaira. Olyan ez, mint a kelő nap az ő világosságában, egyre nagyobb lesz a világossága, a délig. Az embereknek meg van az erős meggyőződésük és a véleményük bizonyos dolgokról.

Tanulmányozzák a házasságot, de amíg odajutsz, hogy házasságra léptél, az összes könyvet kidobhatod. Az édesanya gyermeket akar vállalni, és a terhessége előtt végigolvassa az összes könyvet a terhességről, de egészen más világba kerül, amikor már abban jár.

Amikor a híres szerzők írnak könyveket, fogalmuk nincs arról, amit leírnak. Ki az, aki lemeri írni, hogy te hogy éld az életedet. Mi az, amit ő fel tud mutatni. Sokan elmondták nekem, hogy miként kell egy gyülekezetet vinni. A probléma ott volt, hogy soha nem pásztoroltak és soha nem vezettek gyülekezetet.

Ugye ti pásztorok is tudjátok, hogy az ember egy teljesen *új világba* kerül, amikor elkezdí azt végezni. Ugyanez igaz, az evangélista alkalmára. Az ember megpróbálja elmondani, hogy milyen lesz az, de ha az illető még soha nem volt ilyen alkalmon, akkor még semmit nem tud. És ilyenkor inkább be kell csukni a szákat, mert bizony a szálkát és a gerendát tudom felhozni megint. Különleges kenetük van arra, hogy a szálkát meglássák.

Én nem ítélek, a saját szálkáimmal foglalkozom. És cselekvőjévé kell válnunk annak, amit tudjuk, hogy úgy kell tennünk. Azokat, amit tudunk, hogy hogyan kell tennünk, azoknak a cselekvőivé kell lennünk.

János 3/19 Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert, az ő cselekedeteik gonoszak voltak.

Ez az a kárhoztatás, ezért kerül az ember kárhozatra Isten előtt. Azért, mert a *világosság* eljött e világra, és amikor az emberek meglátták ezt a világosságot, akkor nem örültek ennek, és nem magukhoz ölelték azt, és nem azon munkálkodtak, hogy ennek a világosságnak a fényében ők *megváltozzanak*, hanem inkább azt a sötétséget szerették, amiben voltak, mint azt a világosságot, amit Isten küldött nekik.

Azért, mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak. És szerették a *gerendáikat*, ragaszkodtak hozzájuk. Vagyis a gerendáikhoz ragaszkodván úgy tettek, mintha az ott sem lenne. Nem akarják, hogy te a világossággal arra gyere és rávetítsd a fényt. Nem akarják, hogy te arra gyere, és evangelizálj, inkább megharagszanak rád.

Thesszalonika I. 2/16 Akik megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak prédikáljunk, hogy üdvözljenek; így töltik be mindenkor bűneiket; de végül utolérte őket az Isten haragja.

Mit szólsz ehhez? Visszakanyarodunk a ...

János 3/20 Mert minden, aki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei, fel ne fedessenek;

21. Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei, nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.

Aki az igazságot cselekszi, az a világosságra megy. Lehet itt is látni a *kijelentésben* lévő fokozatosságot. Mi az, ami történik?

Tehát tudjuk azt, hogy az *Urat követjük* ebben. Igen, hallottad azt a dolgot, láttad, ez a kezdet, és utána a mindennapi életedben elkezdted azt gyakorolni, cselekedni. Ahogy elkezdted azt tenni, az *igazságot cselekszed*. Amikor ezt teszed, *kijössz a világosságra*, és olyan dolgokat fogsz meglátni nap, mint nap, amit előtte nem láttál. Világosabban, és *tisztábban* fogod látni azokat.

Ha azonban az ember egy idő után *ellustul*, és inkább megadja magát a hústestnek, és amazt már többé nem teszi, akkor már nem megy az illető ki a világosságra. Lassanként *visszacsúszik* a sötétségre. Ha az ember ezt elég hosszasan teszi, akkor *összezavarodottság* és *siránkozás* jön: miért nem működik ez nekem, miért történik ez velem, miért tart ez ilyen sokáig?

Azért, mert volt egy pont az utadon, ahol azt a világosságot visszautasítottad, és nem abban jártál. Ez vitt téged vissza abba a sötétségbe, abba az összezavarodottságba, ahol most vagy. És ha mondd is, hogy a világosságban jársz, nem igaz, mert a sötétségben jársz. Mert ha Ővele jártál volna a világosságban, akkor most nem lennél ebben a sötétségben.

Ilyenkor oda kell állni az Úr elé, és meg kell kérdezni, hogy Uram, mutasd meg nekem, hogy *hol vétettem el*? Hol csaptam be önmagam, és ki fogom magam javítani, és akkor a világosság újra megnyílik az utadon, és egyre világosabb lesz.

Mert ha az Úrral együtt járunk, akkor nem úgy van, hogy egyre sötétebb és sötétebb lesz. Mert Ő maga a világosság és Ő *megtisztít* minket, és egyre *világosabb* és tisztább lesz minden.

És a Biblia azt is írja, hogy nekünk *kenetünk* van a Szenttől, és ezért *mindent tudunk*, amit tudunk kell. Aki az igazságot cselekszi, az a világosságra jön. Azt jelenti, hogy képes vagy azokkal *közösségben* lenni, akik szintén a hitben járnak. És ahogy velük jársz közösségben, tőlük is fogsz tanulni, kijelentést kapni, *tőlük* is jön a *világosság*.

Tehát először tanultátok, azután befogadtátok, azután láttátok tőlem, és hallottátok – ez a folyamat. Most már te is meg tudod cselekedni. Amit láttál másoknál, hogy cselekszik, azokat cselekedd meg te is. Ezért nagyon jó dolog *gyülekezetbe* járni, és részt venni az *evangelizációkon*, és segíteni a pásztor.

Az *interneten* keresztül is képes vagy így bizonyos dolgokat elfogadni. Az ember egy bizonyos mértékig képes *befogadni*, utána, amit befogadott, azt *cselekedni* is kell. Ma a gyülekezet előtt rengeteg minden folyt, láthatatlan munkák. Egyik dolog, ha bejövünk, tanuljuk a *szereketben* járást, és így haladunk előre mindannyian fényéveket.

Nem csak arról van tehát szó, hogy az illető hallgatja, hallgatja. A kijelentés *korlátozott* számodra addig, amíg a számodra meglévő tudás szerint nem cselekszel. Az embereknek meg is kell tenni azt, hogy tudjanak *fejlődni*.

Gyakorold azt, amit hallasz. Jézus azt mondja, hogy kövessetek engem, és *én* emberek halászává teszek benneteket. A bibliaiskolában, nem fogsz tudni megtanulni evangelizálni.

János 12/44 Jézus pedig kiálta és monda: Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem.

45. És aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.

46. Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz.

47. És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt, mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megmentsem a világot.

48. Aki megvet engem, és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhoztassa: a beszéd, amelyet én szólottam, az kárhoztatja őt az utolsó napon.

49. Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki küldött engem, Ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek.

50. És tudom, hogy az Ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondotta nékem.

Mindenkinek van egy elhívása arra, hogy az ördögöt a *lába alatt* tartsa, és Istennek az elhívása, ajándéka vissza nem vonhatók. Istennek az a célja, hogy az *Ő nagyságát megmutassa* a te életedben, és vágyja, hogy ezt megcselekedhesse, ha te *megengeded* azt.

És mondja, hogy lésszen az utolsó napokban, hogy kiöntöm az én Szellememet minden testre, és amikor a prófétálásról szól, akkor az *erő szavainak* kiejtésére utal az Ige.

Olyan szavakat, olyan Igéket fogsz tudni kimondani, amelyek *megváltoztatnak* helyzeteket. Olyan szavakat tudsz kimondani, amelyek képesek a körülményeidet megváltoztatni. *Életeket* képesek megváltoztatni.

És olvassuk az Efézus 5-ben, hogy minket Isten a *világosságnak* nevez, mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban. Ha egy *sötét helyen* vagy, akkor vagy te magad is *szenvedsz*, vagy azt a világosságot, ami benned van, *elviszed* a sötét helyekre.

Mi Isten terve az életedre? Az a terve, hogy *Ő* is részt vegyen az életedben. Azt szeretné Isten, ha az *Ő királysága irányíthatná* ezt a világot. De az *Ő királysága az ember szívében* van, és az a győzelem, ami legyőzte a világot, az a mi hitünk. Remélem kaptatok valamit. Azt írja a ...

Zsoltár 36/9 Mert nálad van az életnek forrása, a te világosságod által látunk világosságot.

Hálát adunk Istennek. A gyógyulások sokasága történik. Kaptatok ma megértést? Dicsérjük az Urat érte! Mindannyian haladunk előre! Az internet kapacitásunkat is a duplájára emeltük. Az egyik vasárnap a világhálón annyian csatlakoztak fel, hogy következő vasárnapra már nem maradt sugárzási kapacitásunk. Most korlátlan csomagot vásároltunk, és örülünk ennek.

Álljunk fel egy percre, mert most ki is kell mondanunk valamit, hiszen ez a cselekvés: *Én az Igének cselekvője vagyok, az ördög a lábam alatt van. Megkötök bármit, ami nem igaz, és megoldom az igazságot, ami igaz. Levágom a gonoszt, Jézus nevében! Jézus nevében nem engedem meg az ördögöt a testemben, ellenállok az ördögnek, ellenállok a fájdalomnak, ellenállok a betegségnek, Jézus nevében! Ezért megfut tőlem! Ámen! És gazdag is vagyok!*